

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 13, 2026

Redactie: Mr. H. Vorrsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2026:1672](#) 30-03-2026

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2026:2000](#) 26-03-2026

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2026:1197](#) 24-03-2026

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2026:1236](#) 18-03-2026

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:5599](#) 12-03-2026

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:4803](#) 15-01-2026

Antillen

[Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten, ECLI:NL:OGEAM:2026:48](#) 25-02-2026

RECHTSPRAAK

Beroepsfout, voorschrijven medicatie. Deze zaak heeft betrekking op het verzoek van de man om vergoeding van schade, die verband houdt met medische klachten die hij sinds een consult bij een militair arts ondervindt. Ter beoordeling ligt voor of de onder het gezag van het bestuursorgaan vallende arts een als een onrechtmatige gedraging aan te merken fout heeft begaan. De rechtbank oordeelt dat er sprake is van aansprakelijkheid voor de beroepsfout van de militair arts. De wijze waarop de arts te werk is gegaan bij het bepalen van de diagnose en de beslissing tot voorschrijving van levofloxacin, voldeed niet aan de professionele standaard die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend zorgverlener mocht worden verwacht. Er is sprake van een bewijsvermoeden ten aanzien van het causaal verband, de aansprakelijke partij is er niet in geslaagd om dit vermoeden te ontkrachten. De rechtbank kan naar de huidige stand van zaken nog niet beslissen over de toewijsbaarheid en de omvang van de verschillende opgevoerde schadecomponenten, terwijl met het oog op het causaal verband per component moet worden bepaald in hoeverre die specifieke schade nog in redelijkheid aan de beroepsfout is toe te rekenen. De rechtbank zal het onderzoek daarom heropenen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 15-01-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:4803

Zaaknummer: SGR 24/8871

Rechters: A.M. de Wit

Advocaten: F.J. van Benthem en J.M. Poorthuis

Wetsartikelen: 7:453 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De verdachte heeft zijn toenmalige partner, het slachtoffer, tevens de moeder van zijn kind, gedurende een periode van meerdere jaren meermalen verkracht, mishandeld en belaagd. Het jarenlange gedrag van de verdachte richting het slachtoffer heeft zich gekenmerkt door een patroon van controle en dwang, ook wel intieme terreur genoemd, waarbij verdachte het leven van het slachtoffer beheerste en het toepassen van (seksueel) geweld niet schuwde. De verdachte is schuldig bevonden aan verkrachting en mishandeling begaan tegen zijn levensgezel (beide meermalen gepleegd), belaging en bezit van een illegaal vuurwapen. De rechtbank veroordeelt de verdachte tot een gevangenisstraf van acht jaren. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij in het strafproces en vordert onder andere een bedrag van € 57.500 aan immateriële schade. De rechtbank is van oordeel dat een vergoeding van € 30.000 billijk is, gelet op de aard en de ernst van de bewezenverklaarde feiten, de lange periode waarin deze feiten zich hebben afgespeeld en de gevolgen daarvan voor de benadeelde partij.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 30-03-2026

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2026:1672

Zaaknummer: 16-206823-25 (P)

Rechters: P.M.F. Schreurs, J. Wentink en P. de Mos

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

De vrouw, destijds in opleiding tot chirurg, is door medisch onzorgvuldig handelen ongewenst zwanger geraakt van haar derde kind. Zij heeft een spiraal laten zetten in het ziekenhuis en bij een nacontrole is de ligging van de spiraal gemanipuleerd. De verzekeraar heeft de aansprakelijkheid erkend en aangegeven bereid te zijn de schade die voortvloeit uit het onzorgvuldig handelen te vergoeden. Het lukt partijen niet de schade vast te stellen, onder andere omdat zij het er niet over eens zijn welke gevolgen de derde zwangerschap heeft gehad op het carrièreverloop van de vrouw. De rechtbank komt tot het oordeel dat er onvoldoende aanknopingspunten zijn om tot het oordeel te kunnen komen dat de vrouw zonder het onzorgvuldig medisch handelen, dus zonder de ongewenste derde zwangerschap, de opleiding tot chirurg (zonder meer) met succes zou hebben doorlopen. Het is niet uitgesloten dat de opleiding alsnog met succes zou zijn afgerond, maar er zijn meerdere factoren die aan het succesvol afronden in de weg hadden kunnen staan, ook in het geval er van een derde zwangerschap geen sprake zou zijn geweest. De twee eerdere beoordelingstrajecten in twee ziekenhuizen waren verre van vlekkeloos verlopen. Er waren op cruciale momenten meerdere punten van kritiek, zowel bij tussentijdse beoordelingen als bij eindbeoordelingen. Er wordt gewezen op gebrekkige communicatie, het niet uit elkaar houden van hoofd- en bijzaken, het niet openstaan voor kritiek, gebrek aan leerbaarheid, onvoldoende tempo en gebrek aan zelfvertrouwen, en ook in techniek liep zij geregeld achter. De rechtbank constateert dat de vrouw een zwaar traject stond te wachten waarbij haar functioneren onder een vergrootglas zou liggen. Het is niet uitgesloten dat zij erin geslaagd zou zijn de punten van kritiek te overwinnen, maar niet kan gezegd worden dat enkel de ongewenste

zwangerschap aan het welslagen in de weg heeft gestaan. Ook zonder die zwangerschap had de vrouw nog heel wat te overwinnen alvorens zij na het intensieve beoordelingstraject in de gelegenheid zou zijn gesteld de opleiding voort te zetten. Al met al concludeert de rechtbank dat niet vastgesteld kan worden dat de vrouw zonder het onzorgvuldig medisch handelen, dus zonder de ongewenste derde zwangerschap de opleiding tot chirurg met succes zou hebben doorlopen. De rechtbank komt wel tot het oordeel dat door het medisch onzorgvuldig handelen voor de vrouw een kans verloren is gegaan om de opleiding tot chirurg met succes af te ronden. De rechtbank schat de kans dat de vrouw zonder het medisch onzorgvuldig handelen de opleiding tot chirurg met succes zou hebben afgerond, alle omstandigheden in ogenschouw nemend, ex aequo et bono op 30%.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 26-03-2026

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2026:2000

Zaaknummer: C/01/417806 / EX RK 25-105

Rechters: O.R.M. van Dam

Advocaten: F. Sobczak en M. van Gool

Wetsartikelen: 7:954 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

De belangenbehartiger staat particulieren bij die letselschade hebben geleden. In een aantal letselschadezaken die de belangenbehartiger behandelt, is de verzekeraar betrokken als verzekeraar van de aansprakelijke partij. De verzekeraar weigert met de belangenbehartiger samen te werken en heeft de belangenbehartiger geregistreerd in verschillende (fraude)registers. De rechtbank oordeelt dat de belangenbehartiger op een dermate misleidende wijze te werk is gegaan, dat de verzekeraar terecht heeft vastgesteld dat de belangenbehartiger niet (voldoende) betrouwbaar is als belangenbehartiger. Belangenbehartiger was niet transparant zijn over de financiële afspraken (of erger: de werkelijke afspraken bewust buiten het zicht houden). Hierbij weegt de rechtbank ook mee dat de verzekeraar onderbouwd naar voren heeft gebracht, onder meer door naar rechtspraak te verwijzen, dat de belangenbehartiger niet alleen bij één zaak op deze wijze te werk gaat, maar dat dit vaker is gebeurd. Alle genoemde redenen samengenomen vormen voldoende grond voor de verzekeraar om de samenwerking met de belangenbehartiger te beëindigen. Daarnaast oordeelt de rechtbank dat voldaan wordt aan de regelgeving (PIFI) omtrent de registratie in de registers. De rechtbank concludeert dat voldoende vaststaat dat de belangenbehartiger door haar handelwijze dermate misleidend te werk is gegaan, dat dit onoorbare gedragingen opleveren als bedoeld in artikel 5.2.1 sub a van het PIFI. Het zijn gedragingen die een bedreiging vormen voor de (financiële) belangen van cliënten en verzekeraar zelf of de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector. De slotsom is dat de registraties gerechtvaardigd zijn en de daarmee samenhangende vorderingen moeten worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 18-03-2026

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2026:1236

Zaaknummer: C/16/598299 / HA ZA 25-418

Rechters: M.H. Erich

Advocaten: A.C. van Schaick en Chr.H. van Dijk

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzekeraar heeft de man in het kader van een medische behandeling voor die behandeling verwezen naar een ziekenhuis in Colombia. Het gaat in deze zaak om de vraag of de verzekeraar aansprakelijk is voor de schade die volgens man is ontstaan door hun onverwachte confrontatie met een slak die in een restaurant uit hun maaltijd kroop. Verzekeraar heeft gezorgd voor vliegtickets en een gerenommeerd hotel voor de man en diens echtgenote, en voor een kliniek voor de man. Volgens het Gerecht heeft de verzekeraar aan haar zorgverplichtingen voldaan. De verzekeraar was niet verplicht om een goede maaltijd voor de man te verzorgen. Dat laatste is de verantwoordelijkheid van het in het hotel gelegen restaurant. Dat een slak uit de maaltijd kroop, met de gestelde psychische schade van eisers als gevolg, is dan ook niet aan de verzekeraar toe te rekenen. De vordering wordt afgewezen.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten

Datum uitspraak: 25-02-2026

ECLI: ECLI:NL:OGEAM:2026:48

Zaaknummer: SXM202500694

Rechters: M. Schutjes

Advocaten: C.H.J. Merx en M.M. Hofman-Ruigrok

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Schadeverzekeraar heeft aansprakelijkheid jegens de vrouw erkend vanwege een verkeersongeval in 2016. In de periode daarna hebben diverse expertises plaatsgevonden. De uitkomst daarvan is niet eensluidend. Partijen twisten over de vraag welk expertiserapport leidend is bij de vaststelling van de schade. De vrouw verzoekt de rechtbank om voor recht te verklaren dat een van de expertiserapporten bindend is bij de begroting van de schade en dat sprake is van een causaal verband tussen het ongeval en haar (cognitieve) klachten, dan wel dat de verzekeraar moet meewerken aan een nieuwe neuropsychologische expertise op gezamenlijk verzoek van partijen. De vrouw verzoekt daarnaast dat het schaderegelingstraject weer voortgezet moet worden en dat de verzekeraar haar belangenbehartiger moet accepteren. De verzekeraar weigert dat momenteel wegens misstanden bij de voormalige werkgever van de belangenbehartiger. De rechtbank wijst de verzoeken van de vrouw af, behoudens het verzoek om de verzekeraar te veroordelen om mee te werken aan een nieuwe gezamenlijke neuropsychologische expertise. In het verlengde daarvan bepaalt de rechtbank dat de verzekeraar het schaderegelingstraject met de vrouw moet voortzetten.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 12-03-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:5599

Zaaknummer: C/09/690985 / HA RK 25/466

Rechters: S.M. de Bruijn

Advocaten: P. van Huizen en A.N.L. de Hoogh

Wetsartikelen: 186 lid 5 Rv

RECHTSPRAAK

De verzekeraar weigert de belangbehartigers van de slachtoffers van letselschade, omdat de belangenbehartigers volgens de verzekeraar onvoldoende betrouwbaar zijn. De verzekeraar heeft de belangenbehartigers om deze reden geregistreerd in diverse registers en gemeld bij het Centrum voor Bestrijding Verzekeringscriminaliteit (CBV) en het Nivre. De belangenbehartigers vorderen in deze procedure opheffing van de jegens haar getroffen maatregelen. De rechter komt tot de conclusie dat aangehaalde omissies leiden tot het oordeel dat de belangenbehartigers onvoldoende betrouwbaar zijn en klaarblijkelijk niet beschikken over de kennis en ervaring die noodzakelijk is voor het adequaat begeleiden van de benadeelde in het schaderegelingsproces. Van opzettelijke misleiding is naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet gebleken. Er is meer sprake van een opeenstapeling van ontoelaatbare slordigheden hetgeen eveneens tot de kern moet worden gerekend van de professionele integriteit die van een belangenbehartiger mag worden verwacht. De verzekeraar mag op grond hiervan de samenwerking beëindigen. De rechter laat de registraties in de Gebeurtenissenadministratie, het IVR, het Incidentenregister en het EVR in stand. Daarnaast hoeven de mededelingen bij het CBV en het Nivre niet te worden ingetrokken.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 24-03-2026

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2026:1197

Zaaknummer: C/16/607625 / KG ZA 26-98

Rechters: K.G.F. van der Kraats

Advocaten: M.P. Dol en P. Oskam

Wetsartikelen: